Herbeheretarrekin ingelesa praktikatzen

Ikasturte osoan ikasten aritutako ingelesa praktikatu beharra dagoela-eta, Silvolde-ko (Herbehereak) Isala ikastetxeko ikasleen etxeetara joan dira aurtengo Ibilaldia antolatu duten Ondarroako Zubi Zahar eta Lekeitioko Resurreccion Maria Azkue ikastolako gazteak. Azaldu digutenez, herbeheretarrak ere Ibilaldirako egunak kontatzen ari dira.

Araitz Muguruza Eizagirre
Argazkiak: Dani Blanco

Hizkuntza, praktikatu ezean, ahazteko arriskua dago. Galdu egiten dira hango eta hemengo arau eta salbuespenak. Beraz, txikitatik ingelesa ikasten sartutako orduei etekina ateratzeko, duela hamar urtetik tratua dute atzerriko ikastetxearekin Ondarroako eta Lekeitioko ikastolek. Beste hainbat ikastetxerekin egin izan dute trukea aurretik, baina duela lau urtetik Silvolde herriko Isalarekin dute harremana: azaroan, euskaldunak hara joaten dira; martxoan nederlandarrak etortzen dira hona. Hain zuzen, martxoko egonaldian gerturatu gara Lekeitiora, esperientzia nolakoa izan den konta diezaguten.

Ikastolan oso txikiak direla hasten dira ingelesa ikasten. Lau urterekin jada lehenengo hitzak eta abestiak barneratzen dituzte. Ikastolen Elkarteko Eleaniztun Programari jarraiki, gazteak astean hiru bat orduz aritzen dira ingelesez. Derrigorrezko Bigarren Hezkuntzako 3. mailan, Gizarte Zientziak ingelesez ematen hasten dira, eta handik urtebetera egiten dute trukaketa herbeheretarrekin, 15-16 urterekin. Helburu bakarra ez da, gainera, hizkuntza hobeto barneratzea: hamar egunetan kultura, ingurune eta ohitura berrietara egokitzea ere erronka da ikasleentzat.

"Ingelesa aitzakia da beste gauza asko egiteko" dio Idoia Barinaga Zubi Zahar ikastolako Ingeles eta Gizarte Zientzietako irakasleak. Azken finean, lekeitiarrak eta ondarrutarrak lehen egunetik nerderlandarrekin hartu-emanean aritzera eta elkar ulertzera "derrigortuta" daudela dio Barinagak, egun batzuetarako baino ez bada ere haien etxeetan biziko direlako, eta hango bizimodura egin. "Aldamenean ez dute irakaslerik, euren kabuz moldatu behar dute" argitu du irakasleak.

Baietz, hasieran gogorra egiten dela onartu digute ikasleek, baina azkenerako esperientziak merezi duela. Hala diote Imanol Goitia, Iraide Juaristi, Gorka Intxausti eta Nahia Azkaratek, eta berriz ere joango liratekeela baieztatu dute aho batez. Egokituko zaizkien lagunekin eta haien senideekin izaten dute

Ezkerreko irudian, Euskal Herritik Herbeheretara bidaiatu duten hainbat ikasle: ezker-eskuin, Imanol Goitia, Iraide Juaristi, Gorka Intxausti eta Nahia Azkarate. Eskuineko argazkian, Silvolde herritik Ondarroa eta Lekeitiora etorritako irakasle eta ikasleetako batzuk.

hasieran beldurrik handiena, elkarren berri jakin gabe baitoaz. "Behin jendea ezagututa hobeto moldatu gara", dio Goitia lekeitiarrak. "Hasieran, lehenengo egunetan, txarto pasa genuen baina gustura aritu gara gero", gogoratu du Juaristik. Denbora kontua, beraz. Salto handienetakoa otorduetan nabaritu dute, bestelako ordutegia dute-eta. "Arinago egiten dute dena, eta bazkaritarako sandwich bat baino ez dute jaten", zehaztu du Azkaratek.

Miraririk ez, aurrerapausoak bai

Ohitura aldaketak gorabehera, ingelesarekiko jarrera hobetzeko eta motibazioa areagotzeko balio du trukaketak. Miraririk ez dago, baina aurrerapauso handiak egiten dituzte ikasleek. "Beharbada ez dute ikasiko dakitena baino gehiago, baina praktikatzeko oso aproposa da esperientzia", argitu digu Barinagak. Iritzi bera dute ikasleek, Gorka Intxaustik dioenez: "Soltura hartzeko balio izan digu, ez hainbeste ikasteko, astebetean ezin delako askorik egin".

Komunikatzeko beste modurik ez dutela igaro dituzte bi asteak, Herbeheretan lehenengo, Euskal Herrian ondoren. Gazte herbeheretarrak nederlanderaz aritzen dira beraien ikastetxean, eta ingelesa bigarren hizkuntza dute. Beraz, bi aldeek badute zer ikasia. Azkenerako lotsa kendu eta erraztasuna lortu nahi da, eta lortzen dutela azpimarratu du Barinagak: "Nahiz eta gramatikalki ez egin %100 zuzen, ikusten dute moldatzen direla, gai direla elkar ulertzeko".

Irakasleak urte batzuk daramatza jada trukean parte hartzen eta nabarmendu du ikasleak urtero kezka berdinarekin joaten direla: "Pentsatzen dute nederlandarrek maila hobea dutela, eta egia da, baina aldea ez da uste dutena bezain handia, txikia da maila ezberdintasuna". Han, jarriagoa dute belarria, telesailak eta filmak ingelesez ikustera ohituta daudelako, azpitituluekin. Ez dute, gurean bezala, bikoizketarik, eta jatorrizko bertsioan ikusten dituzte pelikulak. Horregatik, hizkuntza etxekotuagoa izanik, ingelesez ausardia handiagoz aritzen direla gaineratu du Barinagak.

Herbeheretarrek, gainera, badute trikimailurik: nederlanderazko hitzak sartzen dituzte tartean, eta euskaldunek hasieran uste dute ingelesez ari direla. Azkenerako, ordea, jabetzen dira bi herrietako ikasleen

arteko aldea ez dela hainbestekoa, ingeles mailari dagokionez.

Herbeheretarrak gurean

Ikasle ondarrutar eta lekeitiarrak ez dira izan kultura berri batera moldatu behar izan duten bakarrak. Nederlandarrei ere kostatu zaie hemengo hainbat ohiturara egokitzea. "Esaterako, ulertzen zaila egiten zaie eguerdian bazkaltzeko esertzea", kontatu du irakasleak. Kontuak kontu, ondo moldatu dira Silvoldeko gazteak Euskal Herrian, eta horren adibide da Hilde Begeman ikasleak adierazi diguna: "Gustatu zaizkit hemengo jendea eta ingurua. Hondartza inguru hau oso polita da".

Bestalde, euskararekiko interesa erakusten dutela azaldu du Barinagak, eta hitz solte batzuk ere ikasten dituztela: "Ikusten dute hizkuntza aldetik bereizi egiten garela espainiarrengandik, eta horren zergatia galdetzen dute".

Agian Ibilaldirako ez dute euskaraz hitz egiten ikasiko, baina ikastolen aldeko jaiarekiko jakin-mina ageri dute. "Batez ere, hango irakasleek galdetzen digute ikastolen baliabide ekonomikoei buruz. Harrigarria egiten zaie, haiek ez dute-eta horrelako arazorik. Oso berezia iruditzen zaie Ibilaldia bezalako jai bat". Gazteek berriz, soinean daramatzate Ibilaldiko kamisetak eta txapak.

Aurten landutako gaia ura izan denez, Isala ikastetxeko eta Zubi Zahar eta Resurreccion Maria Azkue ikastoletako ikasleak batera aritu dira arraunean.

Conbenius programa abiapuntu

Bi herrialdeetako ikastetxeak Conbenius programari esker daude harremanetan, ia urte osoan. Horren bidez erabakitzen dituzte ikasleek landu beharreko proiektuak. Aurten adibidez, Herbeheretan eta Euskal Herrian landu beharreko gaia ura izan da. Sei laguneko taldeetan bilduta landu dituzte beren proiektuak, eta gero aurkezpenak egin dituzte. Ura aitzakia, txangoez ere gozatu ahal izan dute: Bilbon izan dira esaterako, hiriko iturriak bisitatzen, baita araztegi batean ere. Hain juxtu, aurtengo Ibilaldiko leloak badu urarekin zerikusirik: *Boga!* arrantza munduko hitza da, aurrera egiteko erabiltzen den hitza. ■